Rok V Nr 20

Poznań, 15 października 1947

ADRES REDAKCJI: Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI: Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-945

PRENUMERATA:
rocznie . . . . zł 240
kwartalnie . . . „ 60
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Nasza akcja i jej wyniki

(Ciąg dalszy)

W dniu 23. września br. oprócz podanej w Nr. 19 „Emeryta" konferencji w Ministerstwie Aprowizacji, interweniowała delegacja nasza również u Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Skarbu Obywatela Mgra Kościńskiego, w Centralnym Urzędzie Planowania i w Komisji Centralnej Związków Zawodowych, zaś w dniu 24 września br. w Głównym Urzędzie Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk a w końcu w Ministerstwie Komunikacji.

Obywatel Wiceminister Kościński, jak zwykle miły i serdeczny, traktujący przedstawicieli emerytów, nie jako uprzykrzonych, natrętnych suplikantów, ale jako kolegów, z wyczuwaną z każdego słowa życzliwością i troskliwością o byt emerytów, wdów i sierót — w dłuższej konferencji, podczas której poruszano liczne zagadnienia na tematy konieczności podwyższenia dodatku przejściowego do zaopatrzeń emerytów, wdów i sierót, przejęcia przez Skarb Państwa opłat pocztowych od wypłacanych emerytur, problemów związanych z pragmatyką służbową i ustawą uposażeniową funkcjonariuszów czynnych, z przywróceniem mocy obowiązującej artykułowi 6 ustawy emerytalnej, przedstawił delegacji ciężką sytuację Państwa, do której przyczyniła się w pierwszym rzędzie trwająca w tym roku, odczuwana w całej Polsce straszna posucha, ponadto zakończenie pomocy UNRRA.

Niewystarczające uposażenie nie tylko emerytów ale w ogóle świata pracy stanowi jedną z najpoważniejszych trosk Rządu. Zabiegamy o pożyczkę na zakup zboża, na zasiewy i wyżywienie ludności a szczególnie pracującej, gdyż zwolnienie tempa pracy oznaczałoby cofanie się.

Musimy nie tylko przetrwać zimę ale także odbudowywać się, gdyż od tego zależy przyszłość Polski. Brak funduszów na pokrywanie najpilniejszych potrzeb jest zagadnieniem wielkiej wagi. Drukować pieniędzy nie możemy, gdyż spowodowałoby to inflację i dalszą deprecjację pieniądza. Bądźcie pewni, mówił Ob. Minister, że jeżeli tylko coś uzyskamy i polepszymy byt świata pracy, emeryci nie będą zapomniani.

Centralny Urząd Planowania przyrzekł dopomóc nam swoją interwencją, by przyrzeczony węgiel dla emerytów dotarł do wszystkich miejscowości. W Komisji Centralnej Związków Zawodowych zapewniono poparcie naszych postulatów wyrażonych w poniższych memoriałach.

W Ministerstwie Komunikacji otrzymaliśmy zapewnienie, iż od nowego roku otrzymają wszyscy emeryci nie wyłączając wojskowych, trwałe legitymacje na ulgowe przejazdy państwowymi środkami komunikacyjnymi, prawdopodobnie na okres pięcioletni. W ten sposób usunięta będzie anomalia, powstała na skutek jednostronnego ograniczenia prawa, zastrzeżonego przepisem art. 43 ustawy emerytalnej.

Memoriały wniesione ostatnio brzmią jak następuje:

Do Obywatela Wiktora Kościńskiego
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Skarbu
w Warszawie

Wielce Szanowny Obywatelu Ministrze!

W rezolucjach uchwalonych na Walnym Zgromadzeniu Delegatów Polskich Zrzeszeń Emerytalnych w dniu 15. czerwca br. ogłoszonych w Nr. 13/14 „Emeryta" z dnia 1/15 lipca br. istnieje postulat uchylenia opłat pocztowych od wypłacanych przez PKO zaopatrzeń emerytalnych.

Odnośny punkt rezolucji, ujęty w memoriał przedłożony został Ministerstwu Poczt i Telegrafów, które pismem z dnia 5. lipca br. Nr PRP. 31 uwiadomiło nas, że uznając słuszność twierdzenia, iż emeryci nie powinni ponosić żadnych kosztów związanych z wypłatą emerytur, podjęło akcję o przejęcie tych kosztów przez Skarb Państwa.

W ostatnich dniach otrzymaliśmy uwiadomienie, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów nie mogąc w tej sprawie doczekać się odpowiedzi od sfer zainteresowanych uchyliło opłaty pocztowe od emerytur doręczanych emerytom pocztowym.

Nie trudno wyobrazić sobie rozgoryczenie, jakie z tego powodu zapanowało wśród emerytów państwowych. — Zupełnie słusznie podnoszą oni, że bez należycie funkcjonującej administracji państwowej, nie mogłyby istnieć ani poczta, ani kolej, ani w ogóle żadna inna instytucja państwowa, czy też przedsiębiorstwo państwowe. — Nie sposób odmówić racji takiemu rozumowaniu, zwłaszcza, że nie wszyscy dzisiejsi emeryci mogli pełnić służbę na kolejach lub przy poczcie, bo któż byłby prowadził państwową administrację? Mimo, iż administracja państwowa za czasów naszej służby funkcjonowała pierwszorzędnie, spycha się dziś emerytów administracji państwowej na szary koniec preferując w pierwszym rzędzie kolej i pocztę, co wynika z różnic uposażenia czynnego i emerytalnego. Przejęcie przez Skarb Państwa opłat pocztowych przy wielomiliardowym budżecie Państwa jest taką drobnostką, że nie warto dla niej wywoływać wrzenia i rozgoryczenia.

Prosimy uprzejmie Obywatela Ministra o przychylne ustosunkowanie się do powyższego postulatu i o przejęcie opłat pocztowych od wypłacalnych emerytur na koszt Państwa.

Za Zarząd Związku

Rzętycki *Gizella*

Do

Obywatela Władysława Gomułki, Wicepremiera Rzeczypospolitej Polskiej i Ministra Ziem Odzyskanych.

Związek Polskich Zrzeszeń Emerytalnych zwraca się do Obywatela Ministra z prośbą o pomoc w nabyciu na własność na Ziemiach Odzyskanych domu poniemieckiego z ogrodem dla samotnych emerytów.

Od dwóch lat zabiega Związek bezskutecznie o zdobycie dla samotnych, opuszczonych emerytów państwowych azylu, w którym za pobieraną emeryturę znalazłby samotny emeryt oparcie, opiekę i przytułek.

Z całego kraju zwracają się do nas samotni emeryci, najczęściej tacy, którym wojna zabrała całą rodzinę, nie mający obecnie nikogo na świecie, z prośbą o stworzenie dla nich przytułku, który stałby się dla nich rodzajem domu rodzinnego i zapewnił opiekę i spokojną starość.

Przemawiając na uroczystości w Szczecinie oświadczył Obywatel Premier, iż istnieją na Ziemiach Odzyskanych stosowne obiekty poniemieckie do nabycia. — Pragniemy w którejś z miejscowości klimatycznych Dolnego Śląska nabyć taki dom o kilkunastu pokojach, możliwie z ogrodem, postaramy się zagospodarować go odpowiednio. Mamy ludzi ofiarnych, pracowitych, obowiązkowych, dobrych gospodarzy, zapobiegliwych i starannych, fachowych nauczycieli rolnictwa, ogrodnictwa, bartnictwa itp. stworzymy im znośną starość, zapewnimy warunki bytu.

Jadąc przez Ziemie Odzyskane widzi się opustoszałe domy bez opieki, niszczejące. Gdy dostaniemy odpowiedni dom, potrafimy ożywić go i stworzyć pożyteczną placówkę społeczną, tam, gdzie ona jest potrzebna.

Prosimy o przychylne potraktowanie naszej oferty.

Na wypadek uwiadomienia nas o istnieniu stosownego obiektu, oglądniemy go sobie i doniesiemy o jego stanie i przydatności na nasze cele.

Nadmieniamy w końcu, że jesteśmy stowarzyszeniem zarejestrowanym, posiadającym osobowość prawną.

W oczekiwaniu przychylnej odpowiedzi podpisujemy

Za Zarząd

Rzętycki, sekretarz *Gizella, prezes.*

Regulamin Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych

A. Postanowienia ogólne:

§ 1. Z powodu trudnych i kosztownych podróży do Warszawy posiedzenia Zarządu odbywają się raz na dwa miesiące, w dniach i godzinach wyznaczonych przez prezesa. W miarę potrzeby może prezes zwoływać posiedzenia częściej, natomiast obowiązany jest zwołać posiedzenie nadzwyczajne na umotywowane żądanie przynajmniej 2-ch wiceprezesów i dwu członków Zarządu.

Uwiadomienia o odbyć się mających posiedzeniach wzgl. ich zbędności, podawane będą za pośrednictwem czasopisma „Emeryt" ewtl. przez pocztę.

§ 2. O dniu i godzinie *nadzwyczajnego* posiedzenia zostaną członkowie uwiadomieni z podaniem porządku obrad przynajmniej na 3 dni przed terminem posiedzenia, bądź za pośrednictwem „Emeryta" ,bądź też przez pocztę.

§ 3. Na wypadek śmierci lub rezygnacji któregoś z członków Zarządu, albo jeżeli członek opuścił trzy razy z rzędu posiedzenia Zarządu i przyczyny nieobecności nie usprawiedliwił, przysługuje Zarządowi prawo powołania w jego miejsce zastępcy według kolejności, zanotowanej w protokóle wyborów na Walnym Zgromadzeniu. Powołany zastępca pełni funkcje członka Zarządu aż do najbliższego Walnego Zebrania

§ 4. Pozostali zastępcy mogą brać udział w posiedzeniach Zarządu, lecz tylko z głosem doradczym, bez prawa głosowania.

§ 5. Podczas obrad Zarządu członek Zarządu może w jednej i tej samej sprawie zabierać głos dwukrotnie. Jeżeli przemówienie swoje przewleka lub przekracza temat omawianej sprawy, może być wezwany przez przewodniczącego do rzeczowego streszczania się a w razie nie zastosowania się do wezwania, przewodniczący ma prawo odebrać mu głos. Od zarządzenia przewodniczącego przysługuje prawo odwołania się do Zarządu.

Obradom przewodniczy prezes a w razie jego przeszkody jeden w wiceprezesów, według ustalonej przez Zarząd kolejności.

§ 6. O ile niektóre obrady Zarządu, lub pewne fragmenty obrad zostaną przez prezesa uznane za poufne, natenczas wszyscy obecni na posiedzeniu obowiązani są do zachowania poufności do czasu, który zostanie określony.

§ 7. Składki członkowskie wpłaca się do Zarządu z dołu, po upływie każdego miesiąca, najpóźniej do dnia 15-go. Podstawą do obliczania wysokości składek jest ilość zgłoszonych członków danego stowarzyszenia.

Stowarzyszenia zrzeszone w Związku obowiązane są po upływie każdego kwartału przedkładać Zarządowi sprawozdania o ruchu członków (przybytek, ubytek, ogólna liczba członków) w dniu sprawozdania, tak w własnej siedzibie jakoteż należących do danego Stowarzyszenia Kołach miejscowych.

§ 8. O terminie Walnego Zgromadzenia zawiadamia Zarząd członków po myśli § 17 statutu na miesiąc przed dniem Zebrania z podaniem porządku obrad za pomocą stosownego komunikatu w „Emerycie", ewent. w innych pismach krajowych.

B. Postanowienia dla Prezesa.

§ 9. Prezes zwołuje zebrania Zarządu i przewodniczy im. Wszelkie memoriały do władz, audycje, komunikaty do prasy i występowania na zewnątrz mogą być uskuteczniane tylko przez prezesa i jednego lub dwóch członków Zarządu względnie w razie przeszkody prezesa przez jednego z Wiceprezesów wraz z jednym lub dwoma członkami Zarządu przez prezesa wyznaczonymi.

Prezes kieruje Związkiem i jego poczynaniami i nadaje mu swój autorytet.

Prezesowi przysługuje prawo dysponowania funduszami Związku do wysokości 15,000 zł. Wydatkowanie sumy wyższej, w okresie między dwoma posiedzeniami Zarządu, zależne jest od uchwały Prezydium Zarządu, które stanowią: prezes, jeden z wiceprezesów, sekretarz i skarbnik.

Uchwały Prezydium Zarządu, winny być podawane do wiadomości na najbliższym posiedzeniu pełnego Zarządu. Wydatkowanie sum przekraczających kwotę 50,000 złotych nastąpić może na podstawie uchwały Zarządu.

C. Postanowienia dla sekretarza.

§ 10. Sekretarz spisuje protokóły na posiedzeniach, konferencjach i Walnych Zebraniach, kieruje czynnościami biurowymi, przygotowuje wszelkie pisma i memoriały w myśl uchwał Zarządu i podpisuje je wspólnie z prezesem wzgl. jego zastępcą, prowadzi korespondencję z członkami, przyjmuje pisma wpływające i przedstawia korespondencję prezesowi wzgl. jego zastępcy oraz składa sprawozdania z swojej czynności na posiedzeniach Zarządu. Do sekretarza należy utrzymanie w porządku akt i registratury oraz przygotowywanie sprawozdań na Walne Zgromadzenia.

Do obowiązków Sekretarza należy również administracja lokalu Związku i załatwianie wszelkich potrzeb gospodarczych.

D. Postanowienia dla Skarbnika.

§ 11. Skarbnik prowadzi spis i konto członków, czuwa nad regularną wpłatą składek członkowskich. W tym celu utrzymuje w stałej prawidłowości księgę kasową i kontową z których w każdym czasie stwierdzić można stan kasy Związku oraz punktualność płacenia składek przez poszczególnych członków.

Na każdym posiedzeniu zwyczajnym Skarbnik składa pełnemu Zarządowi sprawozdanie z przychodów i rozchodów oraz ze stanu majątku Związku.

§ 12. Wspólnie z Prezesem dba Skarbnik o majątek Związku o należyte przechowanie gotówki, czeków, książeczek oszczędnościowych i dowodów kasowych.

§ 13. Wszelkie wpływy pieniężne winien Skarbnik księgować natychmiast po ich otrzymaniu i lokować na koncie PKO wzgl. KKO lub w innej instytucji wskazanej przez Zarząd. Na pokrycie drobnych wydatków bieżących, może Skarbnik trzymać w swoim przechowaniu gotówkę do kwoty 5.000 z. Wszystkie wypłaty z Kasy Związku dokonywane być mogą tylko za kontrasygnacją Prezesa wzgl. zastępującego go Wieceprezesa.

§ 14. Do obowiązków Skarbnika należy przygotowanie sprawozdań kasowych dla Zarządu i dla Walnych Zgromadzeń, zestawianie bilansów rocznych oraz budżetów na następne okresy gospodarcze, przedkładanie ksiąg i dowodów kasowych Komisji Rewizyjnej oraz osobom upoważnionym przez Zarząd do ich zbadania.

E. Postanowienia końcowe.

§ 15. Zarządowi przysługuje prawo przyznawania poszczególnym członkom Zarządu wynagrodzeń za specjalne czynności przy opracowaniu statutów, regulaminów, statystyk, projektów ustaw i rozporządzeń, oraz zwrotu kosztów przejazdów, delegacyj itp.

Statut niniejszy uchwalony został na zwyczajnym posiedzeniu pełnego Zarządu w dniu 24 września 1947.

Projekt dekretu z dnia .... 1947 r.

o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie ....

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1.

W ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) w brzmieniu ustalonym późniejszymi zmianami wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 3 otrzymuje brzmienie następujące:
   „Art. 3. Wszyscy funkcjonariusze, których stosunek służbowy jest unormowany ustawą niniejszą, są urzędnikami państwowymi".
2. W art. 6 ust. 2 skreśla się słowa: „i kobiet zamężnych".
3. Art. 11 otrzymuje brzmienie następujące:
   „Art. 11. Ze względu na wymagane przygotowanie teoretyczne i praktyczne urzędnicy dzielą się na dwie grupy:
   a) urzędnicy służby specjalnej,
   b) urzędnicy służby ogólnej.
   Za służbę specjalną uważa się te stanowiska, w których pełnienie funkcji przez urzędników wymaga specjalnego przygotowania technicznego (medycznego, architektonicznego, inżynierskiego itd.) teoretycznego i praktycznego. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia, które stanowiska uznaje się za służbę specjalną oraz jakie przygotowanie teoretyczne i praktyczne winni posiadać kandydaci do tych stanowisk.
   Stanowiska nie zaliczone do grupy służb specjalnych należą do grupy służby ogólnej.
   Przyjęcie do poszczególnych działów służby ogólnej lub mianowanie na poszczególne stanowiska służby ogólnej może Rada Ministrów uzależnić w drodze rozporządzenia od ukończenia odpowiednich studiów, odbycia służby przygotowawczej i złożenia egzaminu kwalifikacyjnego - praktycznego niezależnie od ukończenia studiów lub zamiast ich ukończenia".
4. Po art. 11 dodaje się nowy artykuł 11a w brzmieniu:
   „Art. 11a. Rozporządzenie Rady Ministrów może uzależnić mianowanie na stałe od złożenia specjalnego egzaminu kwalifikacyjnego bądź wykazania się w inny sposób kwalifikacjami teoretycznymi i praktycznymi do zajmowania danego stanowiska".
5. Art. 12 otrzymuje brzmienie:
   „Art. 12. Osoby, dopuszczone do służby przygotowawczej, podlegają przepisom ustawy niniejszej, ustalonym dla urzędników, o ile nie zawiera ona odrębnych dla nich postanowień.
   W wypadkach wyjątkowych właściwa władza naczelna może zezwolić na mianowanie urzędnika bez obowiązku odbycia służby przygotowawczej.
   Na dowód dopuszczenia do służby przygotowawczej, praktykant otrzymuje pismo, do którego analogicznie stosuje się przepis art. 4 niniejszej ustawy".
6. **W art. 17 skreśla się ustępy 1, 2, 3, 5 i 6 a ustęp 8 otrzymuje brzmienie:**

„Urzędników Sejmu mianuje Marszałek Sejmu".
Ponadto dodaje się nowy ustęp w brzmieniu: „Zgody Prezesa Rady Ministrów wymaga mianowanie lub poruczenie pełnienia obowiązków — z wyjątkiem przypadków krótkich okresów zastępstwa: kierowników urzędów i instytucji centralnych oraz ich zastępców, dyrektorów departamentów, biur i gabinetów ministra, naczelników wydziałów i równorzędnych im we władzach centralnych; kierowników, ich zastępców oraz naczelników wydziałów i równorzędnych we władzach II instancji. Kierowników urzędu I instancji oraz wszystkich urzędników, zaliczonych do grupy V uposażenia lub wyższej, niezależnie od stanowiska i funkcji. Mianowanie urzędników Sejmu i Kontroli Państwa nie wymaga tej zgody".

7. Artykuł 19 otrzymuje brzmienie:
„Art. 19. Stosunek hierarchiczny pomiędzy urzędnikami zależy nie od posiadanej grupy uposażenia, lecz od rodzaju stanowiska, którego obowiązki pełnią.
8. W art. 30 skreśla się wyrazy: „I i II kategorii".
9. Art. 36 otrzymuje brzmienie następujące:
„Art. 36. Urzędnikom i praktykantom po nieprzerwanej służbie półrocznej przysługuje prawo do 15-dniowego, po rocznej do 30-dniowego urlopu wypoczynkowego, o ile nie zachodzą ważne i niecierpiące zwłoki przeszkody służbowe. Do wymiaru urlopu wypoczynkowego władza może wliczyć wszystkie urlopy, udzielone urzędnikowi w ciągu poprzedzającego półrocza lub roku, z wyjątkiem urlopów z powodu choroby, dla poratowania zdrowia oraz krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni trzech".
10. Po art. 38 dodaje się nowy artykuł 38a w brzmieniu:
Art. 38 a. Kobieta w stanie ciąży ma prawo do urlopu na okres 12 tygodni na podstawie świadectwa lekarskiego stwierdzającego, że należy się spodziewać porodu nie później jak za sześć tygodni. Conajmniej okres sześciotygodniowy powinien przypaść na okres poporodowy. Kobietom w stanie ciąży przysługuje prawo do korzystania z przerw w pracy nie dłuższych aniżeli sześć dni w ciągu jednego miesiąca. W ciągu przerw w pracy przewidzianych w niniejszym artykule nie może być rozwiązany lub wymówiony stosunek służbowy pracy".
11. W miejsce dotychczasowego art. 40 wstawia się nowy art. 40 w następującym brzmieniu:
„Art. 40. Czas służby urzędników państwowych spełniających czynności o charakterze przeważnie pracy fizycznej (woźni, itp.) należy ustalić w ten sposób, aby w zasadzie nie przenosił 8 godzin dziennie.
W raie konieczności pełnienia służby w niedzielę lub święta przez czas przepisany normalnie w dniu powszednim albo też wyjątkowego przedłużenia godzin pracy w dniu powszednim, należy urzędników wymienionych w poprzedzającym ustępie, zwolnić w tygodniu następującym na odpowiedni okres, albo też przyznać stosowne wynagrodzenie, którego wysokość ustalą przepisy o należnościach „szczególnych".
12. Art. 52 otrzymuje brzmienie następujące:
„Art. 52. Jeżeli dobro służby tego wymaga, można przenieść urzędnika bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia w tym samym dziale zarządu państwowego do innej miejscowości i na inne stanowisko lub do innego działu zarządu państwowego, którego urzędnicy podlegają niniejszej ustawie.
Przeniesienie urzędnika do innego działu zarządu państwowego dokonywa władza naczelna tego działu, do którego urzędnik przechodzi, za zgodą władzy naczelnej, której urzędnik podlega.
Przeniesienie urzędnika w tym samym dziale zarządu państwowego dokonywa władza naczelna wzgl. władza bezpośrednio podległa władzy naczelnej, której przekazane zostało mianowanie na dane stanowisko służbowe. Jeżeli na zasadzie art. 17 niniejszej ustawy mianowanie urzędników przekazano kierownikom władz bezpośrednio podlegających władzy naczelnej, przeniesienie tych urzędników z okręgu terytorialnego kierownika władzy, który ich mianował, do innego okręgu terytorialnego, należy do władzy naczelnej.
Przy przeniesieniach z urzędu lub w drodze konkursu należą się urzędnikowi koszty przeniesienia.
Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji właściwej władzy naczelnej.
Właściwa władza naczelna może ze względu na dobro służby przenieść urzędnika do służby podlegającej innym przepisom w tym samym dziale zarządu państwowego bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia, jeżeli stosunek służbowy unormowany innymi przepisami ma charakter publiczno-prawny.
Przed powzięciem decyzji z urzędu o przeniesieniu urzędnika, władza wysłucha go i w miarę możności uwzględni jego życzenia.
Do przeniesienia się należy urzędnikowi wyznaczyć odpowiedni termin i zwolnić go na odpowiedni czas od pełnienia służby uwzględniając przy tym jego warunki osobiste i rodzinne".
13. Artykuł 56 otrzymuje brzmienie:
„Art. 56. Urzędnik w stanie nieczynnym może być w każdej chwili powołany do służby czynnej, o ile jednak powołanie takie nie nastąpi w ciągu trzech miesięcy od chwili przeniesienia urzędnika w stan nieczynny, należy go zwolnić ze służby państwowej przy zastosowaniu odnośnych postanowień ustawy emerytalnej".
14. Po artykule 56 dodaje się nowy art. 56a w brzmieniu:
„Art. 56a. Zwolnienie dokonane z urzędu i przeniesienie w stan nieczynny urzędników

wymienionych w ustępie ostatnim art. 17 może nastąpić po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów.

15. W art. 80 skreśla się słowa „tej samej kategorii stanowisk służbowych i".
16. Skreśla się tytuł trzeci ustawy (art. 89 do 114).
17. Trzeci tytuł ustawy otrzymuje nagłówek: „Współudział związków zawodowych".
18. Wprowadza się nowy artykuł 89 w brzmieniu:

„Art. 89. Związkom Zawodowym pracowników państwowych zapewnia się współudział z głosem doradczym w:

a) ustalaniu ocen kwalifikacyjnych urzędników,
b) przenoszeniu z urzędu dla dobra służby bez zgody pracownika na inne stanowisko,
c) zwolnieniu i przenoszeniu w stan nieczynny,
d) zawieszeniu w pełnieniu służby.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi szczegółowo zakres i sposób wykonywania współudziału związków zawodowych w powyższych sprawach.

Art. 2.

Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uwagi do nowej ustawy emerytalnej

W numerze 18 „Emeryta" z dnia 15. września br. zupełnie słusznie upomina się p. Major Stanslicki o zreformowanie w nowej ustawie emerytalnej przepisu art. 69 punkt a) ustawy emerytalnej z roku 1923, w myśl którego wdowa po emerycie nie ma prawa do pensji wdowiej, jeżeli jej małżeństwo zawarte zostało po przejściu jej męża na emeryturę a tak samo dzieci zrodzone z tego małżeństwa nie mają prawa do pensji sierocej.

Taki przepis ustawy jest naprawdę aspołeczny. Masowe rugi z stanowisk urzędniczych ludzi posądzonych o nieprzychylne nastawienie do reżimu pomajowego dotknęły nie tylko korpus oficerski. Jest rzeczą powszechnie znaną, że po pamiętnym roku 1926 *„radosna twórczość"* uznawała za niezdatnych do służby ludzi młodych, którzy nie mieli czasu jeszcze się ożenić, zapewniali sobie dopiero byt, by móc założyć rodzinę. Doliczano im po 10 lat wysługi, by nie było za wiele krzyku i przenoszono na emeryturę. — Kiedy posłowie sejmowi na naszą interwencję zainterpelowali o to Ministra Skarbu zwracając mu uwagę na niebezpieczne obciążanie budżetu państwowego młodymi emerytami i wystąpili przeciw osławionym „Biurom personalnym" obsadzonym wyłącznie przez *„sanatorów"*, otrzymali cyniczną odpowiedź, że emerytury wypłaca się z innego paragrafu a nie z osobowego, tak jakby ten inny paragraf pobierał pieniądze nie ze Skarbu Państwa ale gdzieś z zagranicy.

I co miał robić taki człowiek wyrzucony na emeryturę, żyć wiecznie w celibacie?

Przypominam sobie fakt, podawany w pismach, że na zjeździe emerytów spotkał się 64 letni ojciec emeryt z swoim 29-letnim synem również emerytem. — Obaj nauczyciele.

Jestem zdania, że wdowy po emerytach, bez względu na to, czy małżeństwo zawarte było podczas czynnej służby męża, czy też po przeniesieniu go w stan spoczynku, niezależnie od tego, czy z tego małżeństwa było potomstwo, czy nie, winny otrzymać emeryturę.

Jan Rudziński.

Powołując się na zachęcenie, zamieszczone w n-rze 18 „Emeryta" o wypowiadaniu się na temat zaopatrzenia wdowiego po zmarłych emerytach bez względu na to, czy małżeństwo zawarte zostało za czasów czynnej służby zmarłego, czy też po przeniesieniu w stan spoczynku proponuję, by wdowa otrzymała nie tylko wtedy emeryturę o ile z małżeństwa zawartego z emerytem jest potomstwo, ale także bez tego warunku, bo tak urzędnik czynny, jak i emeryt nie powinien być uważany za rozpłodowca. Małżeństwo, bez względu na to, kiedy zostało zawarte ma inne dobre właściwości społeczne, które powinny być honorowane. Przez wypłacanie emerytury wdowie, Państwo nic nie traci, bo jeżeli pierwsza żona zmarła i ożenił się drugi raz jako emeryt, to wszystko jedno Skarbowi Państwa, gdyż emeryturę płaci tylko jednej żonie, — jeżeli za czasów służby czynnej był kawalerem i ożenił się na emeryturze, Państwo również nic nie traci, gdyż również dobrze mógł emeryt ożenić się podczas służby czynnej i musiałoby się płacić pensję emerytalną jego wdowie.

Przez wynagrodzenie wdowy po fnkcjonariuszu państwowym bez względu na to, czy mąż ożenił się z nią za czasów służby, czy jako emeryt, uznaje się zasługi emeryta położone przez długoletnią, uczciwą i mozolną pracę dla Państwa i daje się jej uznanie za pielęgnowanie tego pracownika państwowego, by mógł intensywnie pracować dla Państwa. Gdyby nie opieka domowa małżonki, niejeden funkcjonariusz nie mógłby pracować tak intensywnie dla Państwa jak pracuje.

Inż. Jan Haładej.

Nie pożyczaj „Emeryta" nikomu, niech każdy sam prenumeruje

Najmilszym i najstosowniejszym podarkiem imieninowym i rodzinnym jest „NIEMIECKI NALOT" Zygmunta Gizelli. — Do nabycia w Administracji w cenie 200 zł za egzemplarz.

Komunikat

Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych

Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych odbył dnia 24. września br. posiedzenie Zarządu w Warszawie, na którym Prezydium Zarządu złożyło szczegółowe sprawozdanie z przeprowadzonych prac i odbytych audiencyj oraz konferencyj.

Sprawozdanie przyjęto do wiadomości i wyrażono Prezydium uznanie.

Odczytano i zatwierdzono opracowany przez Prezydium regulamin podziału prac Zarządu. Ponieważ regulamin ten służyć może jako wzór dla naszych Zrzeszeń, podajemy go do wiadomości Czytelników.

Ponadto podajemy do wiadomości Zrzeszeń projekt dekretu o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 17. lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej (pragmatyki służbowej).

Uchwalono przygotować na przyszłe posiedzenie:

a) projekt preliminarza budżetowego Związku Zrzeszeń,

b) projekt zmiany statutu w kierunku uwzględnienia organizacji szczeblowej (Zrzeszenia Wojewódzkie, powiatowe i miejscowe).

Ponadto uchwalono:

1. *wezwać wszystkie Zrzeszenia należące do Związku o regularne płacenie składek od pełnej ilości zgłoszonych członków oraz o przedkładanie raportów o ruchu członków w Zrzeszeniach;*
2. *zwrócić się do Ministerstwa Skarbu o wypłacanie dodatku przejściowego do uposażeń emerytalnych w wysokości umożliwiającej wegetację rodzin emeryckich oraz wypłacenie doraźne uzupełnienia tego dodatku w wysokości wypłaconej kolejarzom;*
3. *zwrócić się do Komisji Centralnej z prośbą o uwzględnienie w przygotowywanej ustawie emerytalnej takiego uposażenia emerytalnego, by równało się ono uposażeniu funkcjonariuszów czynnych w odnośnych stopniach służbowych;*
4. *zwrócić się do Ministra Pracy i Opieki Społecznej z prośbą o wydanie Ubezpieczalniom Społecznym polecenia, by nie robiły trudności w wydawaniu ubezpieczonym, wzgl. uprawnionym do opieki leczniczej okularów, protez itp.*

Nowy Sącz. Tamtejsi emeryci zgłaszają każdy pojedynczo swoje przystąpienie do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych podając ilość policzalnej służby wysokość uposażenia itp. Związek Zrzeszeń Emerytalnych nie może zrozumieć z jakiej racji takie doniesienia wpływają, kto je spowodował i w jakim celu? Prosimy o wyjaśnienie.

Prosimy Zrzeszenie emerytów w tych miejscowościach, w których węgiel interwencyjny dotychczas emerytom nie został wydany, o doniesienie o tym do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych Poznań, ul. Limanowskiego 11.

Zgłaszającym się wprost do nas emerytom o przyjęcie do Związku w charakterze członków **podajemy spis naszych Kół miejscowych do których winni się zgłaszać.**

Wykaz

Kół należących do Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót Zarząd Główny w Poznaniu.

L. p.	Siedziba	Prezes	Adres
1	Aleksandrów K.	Ulewski Stan.	Słowackiego 69
2	Bydgoszcz	Milwid Maria	Chocimska 10/5
3	Brodnica n/Dr.	Bombelczyk	Ks. Kujota 20
4	Chojnice	Frymark	Strzelecka 20
5	Chodzież	Pilarczyk	
6	Gdańsk	Dąbrowki	3 Maja 24 m 13
7	Gdynia	Thieme	Abrahama 28 m 13
8	Gniezno	Kucharski	Witkowska 15
9	Gliwice	Obertyński	Zygm. Starego 39
10	Góra Śląska	Kowalski	Tylna 17
11	Inowrocław	Gapiński	Opatrzności 2 b. 7
12	Kalisz	Początek	Kazimierowska 6
13	Kępno	Krzanowski	Rynek 29
14	Kościan	Kurpisz	Marcinkowsk. 16
15	Koźmin	Berliński	Krotoszyńska 3
16	Konin	Kiszewski	Kaliska 89
17	Krotoszyn	Hajduk	Mickiewicza 4a
18	Kluczborek	Biegański St.	Damrota 5
19	Koło	Szkudlarek A.	Konarskiego 60
20	Leszno	Jankowski L.	Rejtana 5
21	Międzychód	Kasprzak	Nowocmentarna 6
22	Nowemiasto Lub	Klemp	
23	Ostrów Wlkp.	Leja Fr.	Kolejowa 24a m 8
24	Opole	Mutka Dion.	Staromiejska 4/II
25	Ostrzeszów pow. Kępno	Michalski	Chmielna 4/I m 5
26	Pleszew	Hartwich	Poznańska 55
27	Poznań	Gizella	Ratajczaka 40
28	Rawicz	Geppert	22 Stycznia 27
29	Środa	Trawiński	Kościuszki 9
30	Świecie n/Wisłą	Włoch	Chmielniki 39
31	Szamotuły	Karczewski	Dworcowa 38
32	Śrem	Trepiński	
33	Sieraków	Droździk J.	Zamkowa 10
34	Starogard	Jerkiewicz	Dworcowa 32
35	Toruń	Stadniczeńko Ign	Ign. Mickiew 122
36	Trzemeszno	Gola	Gola
37	Tuchola	Zaremba	Szosa Bydgoska 9
38	Wągrówiec	Kaczmarek	Gnieźnieńska 24
39	Więcbork	Jura Józef	Strzelecka 6
40	Wieleń n/Not.	Gawron Jan	Błonie 38
41	Września	Rogoziński	Świeta Pracy 37
42	Wrocław	Lukas A.	Kiełbaśnicza 32/8
43	Wąsosz p. Góra Śląska	Rydlak	Pocztowa 12
44	Zbąszyń	Kossowski	Pl. Wolności 1
45	Zielona Góra	Ehrbar	Topolowa 18
46	Rypin (Pom.)	Krzywosiński	ul. Szpitalna

Odpowiedź Redakcji

Cieszyn. Pogłoski o opracowywaniu dwóch ustaw emerytalnych, a to jednej dla emerytów starych a drugiej dla emerytów nowych są tylko pogłoskami rozsiewanymi przez ludzi, którzy pragną niepokoić społeczeństwo, siać ferment i niezadowolenie.

My, z naszej strony, mamy niezachwiane zaufanie do naszych czynników miarodajnych i jesteśmy pewni, że gdyby taka rzecz miała być zrealizowana, pierwsi otrzymalibyśmy o tym wiadomość. Wiemy, że z pewnej strony lansowano nową ustawę emerytalną, w której miały znajdować się nadzwyczaj korzystne postanowienia odnośnie pewnej kategorii osób, — wiemy również, że powyższy projekt jak tyle innych został tylko w piórze i nie ujrzy nigdy światła dziennego. Nasze przedwojenne twierdzenie, że każdy laik chętnie grzebie się w prawie na którym się nie rozumie, potwierdziło się raz jeszcze.

Na skutek licznych życzeń naszych Czytelników rozpoczynamy w niniejszym numerze druk obowiązującej ustawy emerytalnej.

USTAWA

z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Tytuł I. Postanowienia ogólne.

Art. 1.

Postanowienia niniejszej ustawy odnoszą się do funkcjonariuszów państwowych mianowanych na stałe zgodnie z obowiązującymi przepisami, tudzież zawodowych wojskowych. Osoby te oraz wdowy i sieroty po nich otrzymują zaopatrzenie emerytalne według zasad określonych w niniejszej ustawie.

Art. 2.

Funcjonariuszami państwowymi w rozumieniu niniejszej ustawy są urzędnicy i niżsi funcjonariusze państwowi, funcjanariusze poczt, telegrafów i telefonów, oficerowie i szeregowi straży granicznej, oficrowie i szeregowi policji państwowej, nauczyciele wszystkich szkół państwowych i publicznych pozostających ne etacie Państwa, tudzież sędziowie z wyjątkiem handlowych, prokuratorzy i asesorzy sądowi.

Emerytem w rozumieniu niniejszej ustawy odnośnie do zawodowych wojskowych jest zawodowy wojskowy przeniesiony w stan spoczynku.

Uposażenie ministrów reguluje osobna ustawa. Do czasu wejścia w życie tej ustawy ministrowie, którzy przed objęciem tego stanowiska pełnili służbę, jako stali funkcjonariusze państwowi, względnie zawodowi wojskowi, lub pozostawali w stanie spoczynku, otrzymują w razie ustąpienia z zajmowanego stanowiska co najmniej przez dwa lata stanowiska ministra i niepowołania zpowrotem do czynnej służby państwowej lub wojskowej, o ile odpowiadają postanowieniom art. 9 ustawy, uposażenie emerytalne na podstawie niniejszej ustawy według ostatnio pobieranego uposażenia ministra (art. 17 ustawy).

Warunek zajmowania stanowiska ministra co najmniej przez dwa lata uważać należy za spełniony, jeżeli suma wszystkih okresów przebytych kiedykolwiek na stanowisku ministra wynosi dwa lata.

Funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy zajmowali stanowisko ministra przez okres krótszy niż dwa lata a poza tym odpowiadają warunkom wyszczególnionym w ustępie poprzednim otrzymują uposażenie emerytalne na podstawie niniejszej ustawy według uposażenia w służbie czynnej, ostatnio pobieranego przed objęciem stanowiska ministra.

Czas spędzony na stanowisku ministra liczy się do wysługi emerytalnej na równi ze służbą państwową.

Funkcjonariuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu mianowanemu ministrem w czasie piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego, albo wybranemu na posła lub senatora w czasie zajmowania stanowiska ministra, zalicza się do wysługi emerytalnej w razie zwolnienia ze stanowiska ministra przed wygaśnięciem mandatu poselskiego lub senatorskiego pozostały czas piastowania tego mandatu w przypadku jeżeli w chwili zwolnienia ze stanowiska ministra funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie nabył zgodnie z ust. 3 prawa do uposażenit emerytalnego.

Uposażenie emerytalne zostanie w takim przypadku wymierzone dopiero w wygaśnięciu mandatu poselskiego lub senatorskiego i z zastrzeżeniem postanowień art. 9 ustawy.

Art. 3.

Ze Skarbu Państwa pobierać tylko jedno zaopatrzenie. W przypadkach, gdyby funkcjonariuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu, względnie pozostałej rodzinie służyło z jakiegokolwiek bądź innego tytułu prawo do zaopatrzenia, wypłacanego ze Skarbu Państwa, monopolu państwowego lub przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" — uprawniony ma prawo wyboru.

Art. 4.

Osoby, które podstępnie uzyskały zaopatrzenie lub wyższy wymiar zaopatrzenia emerytalnego od przypadającego im na zasadzie niniejszej ustawy oraz osoby, które w byłych państwach zaborczych działały na szkodę interesów Narodu Polskiego mogą być pozbawione orzeczeniem dyscyplinarnym prawa do dalszego pobierenia tego uposażenia, niezależnie od ewentualnj odpowiedzialności karnosądowej i obowiązku wynagrodzenia szkody wyrządzonej Skarbowi Państwa. Właściwość i tryb postępowania komisyj dyscyplinarnych określa rozporządzenie Rady Ministrów. Minister Skarbu jest uprawniony do natychmiastowego zawieszenia wypłaty całości lub części uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) do czasu uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

W razie pozbawienia osób, określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu, na mocy orzeczenia komisji dyscyplinarnej prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) kwoty, których wypłata została przez Ministra Skarbu zawieszona, ulegają przelaniu na rzecz Skarbu Państwa.

W przypadku pozbawienia emeryta prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego właściwa władza naczelna może żonie i dzieciom takiego emeryta przyznać stały zasiłek, nieprzekraczający ich pensji wdowiej lub sierocej.

Kwoty nienależnie pobrane przez emeryta (wdowę, sierotę) tytułem uposażenia emerytalnego (penji wdowiej, sierocej), podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd przez zainteresowaną osobę, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej.

Art. 5.

Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu

sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi: dla alimentów $^{2}/_{5}$ zaopatzenia emerytalnego względnie odprawy, a dla należności Skarbu Państwa $^{1}/_{5}$ zaopatrzenia emerytalnego, a $^{2}/_{3}$ odprawy.

Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania dla emerytów wojskowych oraz wdów i sierot po zawodowych wojskowych. U osób tych dokonywa się potrąceń dopuszczalnych w myśl ust. 1 niniejszego artykułu w wysokości określonej w art. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 312 z zaopatrzenia emerytalnego lub odprawy, wypłacanych na zasadzie niniejszej ustawy.

Pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu ani też zajęciu.

Art. 6.

Zmiany kwot w poszczególnych grupach uposażenia funcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, pozostających w służbie czynnej, będą automatycznie stosowane do zaopatrzenia emerytalnego. Natomiast wszelkie zmiany, dotyczące zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych do grup uposażenia, nie mają zastosowania do przeniesionych już w stan spoczynku funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Art. 7.

Na pokrycie świadczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie na rzecz funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, mianowanych po dniu 31 stycznia 1934 r. tworzy się ze składek emerytalnych — Państwowy Zakład Emerytalny. Składki emerytalne do Państwowego Zakładu Emerytalnego uiszcza Skarb Państwa, który pokrywa również ewentualny niedobór Państwowego Zakładu Emerytalnego i gwarantuje wypłatę wszystkich świadczeń wynikających z niniejszej ustawy.

Państwowy Zakład Emerytalny jest instytucją prawa publicznego i posiada osobowość prawną. Państwowy Zakład Emerytalny jest wolny od wszelkich podatków państwowych i samorządowych; wszelkie akty prawne, zawierane przez Państwowy Zakład Emerytalny w wykonaniu postanowień niniejszej ustawy ,są wolne od należności Skarbu Państwa i nie podlegają opłatom stemplowym. Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu służy uwolnienie od opłat sądowych.

Rada Ministrów może rozszerzyć zakres działania Państwowego Zakładu Emerytalnego również na inne kategorie funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, niż wymienione w ust. 1 oraz na pracowników instytucyj, przedsiębiorstw i monopolów państwowych.

Rada Ministrów wyda statut Państwowego Zakładu Emerytalnego, określający w szczególności sposób powoływania i zakres kompetencji poszczególnych organów, postępowanie przy ustalaniu i przyznawaniu świadczeń, prawa i obowiązki pracowników Państwowego Zakładu Emerytalnego, sposób publikacji rocznych sprawozdań i zamknięć rachunkowych oraz nadzór państwowy nad Państwowym Zakładem Emerytalnym.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi również wysokość składki emerytalnej, sposób tworzenia i przeznaczenia funduszów na poszczególne świadczenia, przeznaczenie uzyskanych nadwyżek, sposób lokaty funduszów, sposób rozrachowania Państwowego Zakładu Emerytalnego ze Skarbem Państwa i zaliczanie do emerytury okresów służby, czy też pracy zawodowej, za które nie uiszczono składek emerytalnych do Państwowego Zakładu Emerytalnego, oraz normuje sprawę przekazywania składek pomiędzy Państwowym Zakładem Emerytalnym a innymi instytucjami i Skarbem Państwa.

Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania rozporządzeń normujących:

a) I. przekazywanie przez Skarb Państwa ośmioprocentowej składki, określonej w art. 120 ust. 2, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911(właściwym zakładom ubezpieczeń pracowników umysłowych oraz właściwym instytucjom, przedsiębiorstwom lub zakładom, których pracownicy zgodnie z art. 5 p. 4 do 6 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia :

II. zaliczanie lat służby państwowej, pełnionej od 1 stycznia 1928 r. do ubezpieczenia unormowanego tymże rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, wzgl. do lat wysługi emerytalnej w wyżej wymienionych instytucjach, przedsiębiorstwach i zakładach tym funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, których stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn uznanych w rozporządzeniu Rady Ministrów za powodujące zachowanie prawa do przekazania, wymienionej w p. I. ośmioprocentowej składki;

b) przekazywanie Skarbowi Państwa składek ubezpieczeniowych przez właściwe Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, lub właściwe instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, których pracownicy zgodnie z art. 5 p. 4 do 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106 poz. 911) nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia za lata pracy umysłowej tych pracowników, którzy przeszli lub przejdą do stałej służby państwowej.

Opłaty emerytalne przewidziane w ustawie niniejszej(wyjąwszy ustępy 1—5 artykułu niniejszego, wynoszą 8% uposażenia służbowego, stanowiącego podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego w czasie uiszczania tej opłaty. Jeżeli funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy nie uiścił opłaty emerytalnej w czasie trwania czynnej służby, opłatę tę oblicza się od podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego. (C. d. n.)

Każdy emeryt winien stać się propagatorem „EMERYTA"

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu
Red. odpow.: Wiktor Pawłowski, Poznań, Limanowskiego 24. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. — K 32582